

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSA Władysław Pawlak

w sprawie z powództwa F. T. POLSKA Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
Spółki Komandytowej

przeciwko P. Spółce Akcyjnej

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 października 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie zawarte w punkcie drugim orzeczenia

Sądu Okręgowego w O.

z dnia 22 lutego 2012 r.,

- 1. zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzoną od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 600 (sześćset) zł obniża do kwoty 150 (sto pięćdziesiąt) zł;**
- 2. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w O. postanowieniem z dnia 14 grudnia 2011 r. umorzył postępowanie w sprawie w związku z zapłatą dochodzonej w nim należności i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.493 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy w O. postanowieniem z dnia 22 lutego 2012 r. oddalił zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego orzekające o kosztach postępowania i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

W zażaleniu na zawarte w powyższym postanowieniu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozwana wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, podnosząc zarzuty naruszenia art. 98 § 3 k.p.c. w związku z art. 98 § 4 i art. 109 § 2 zdanie drugie k.p.c., art. 16 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 ze zm.), § 2 ust. 1 i 2 oraz § 13 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, opłaty stanowiące podstawę zasądzenia przez sądy kosztów zastępstwa prawnego nie mogą być wyższe niż stawki minimalne, o których mowa w rozdziałach 3-5, niezależnie od wysokości tych opłat ustalonych w umowie między adwokatem a klientem. Sąd może przyznać opłaty wyższe od wskazanych w ust. 1 –

w wysokości nieprzekraczającej sześciokrotnej stawki minimalnej - jeżeli uzasadnia to rodzaj i stopień zawłości sprawy oraz niezbędny nakład pracy adwokata (§ 2 ust. 2).

W postępowaniu zażaleniowym przed sądem okręgowym stawka minimalna opłaty należnej adwokatowi, który reprezentował stronę również w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, wynosi 25% stawki minimalnej za prowadzenie sprawy w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Trafnie zarzuciła skarżąca, że Sąd Okręgowy, ustalając wysokość należnych powódce kosztów postępowania zażaleniowego, naruszył wymienione przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. W postępowaniu tym wartość przedmiotu zaskarżenia mieściła się w przedziale powyżej 1.500 zł do 5.000 zł. Stawka minimalnej opłaty należnej adwokatowi powódki wynosiła zatem: za pierwszą instancję - 600 zł, a za prowadzenie sprawy w postępowaniu zażaleniowym - 150 zł. Skoro Sąd Okręgowy nie dostrzegł - słusznie - podstaw do podwyższenia tej opłaty w oparciu § 2 ust. 2 rozporządzenia, a nawet potrzeby rozważenia przesłanek przewidzianych w tym przepisie, to oczywistym jest, że należne powódce koszty postępowania zażaleniowego, obejmujące jedynie koszty zastępstwa adwokackiego, powinien ustalić na kwotę 150 zł.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 386 § 1 w związku z art. 398²¹ i 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.